

בעניין:

עמרה _____

ע"י ב"כ עוה"ד דניאל שנהר ואח'

מהמוקד להגנת הפרט מיסודה של ד"ר לוטה זלצברגר

רח' אבו עוביידה 4, ירושלים, 97200

טל: 02-6283555; פקס: 02-6276317

העותר

- נגד -

מדינת ישראל

ע"י ב"כ עוה"ד ערין ספדי

מפרקליטות המדינה

משרד המשפטים, ירושלים

המשיבה

בקשה להגשת תגובה להודעה המעדכנת מטעם המשיבה

בית המשפט הנכבד מתבקש לאפשר לעותר להגיב להודעה המעדכנת מטעם המשיבה, ולקבוע דיון בעתירה, מהטעמים הבאים:

1. זוהי עתירה שעניינה המשך החזקתו של העותר במשמורת, מתוקף צו משמורת וצו הרחקה מכוח חוק הכניסה לישראל, התשי"ב-1952.

2. העתירה הוגשה ביום 26.7.09. מאז תלויה ועומדת העתירה בפני בית משפט נכבד זה. התקיים בה דיון אחד, ביום 1.9.09, במהלכו הופיע העותר בפני בית המשפט הנכבד, וציין, בין היתר, כי אינו מתנגד להיות מורחק ללבנון. מאז, עדכנה המשיבה מעת לעת את בית המשפט בקורות ההליכים בכל הנוגע להרחקתו של העותר מישראל. הודעתה המעדכנת של המשיבה מיום 20.6.10 הינה השלישית במספר, מאז התקיים הדיון האחרון בה.

3. דא עקא, מעיון בדברי המשיבה עולה כי אין התקדמות ממשית בהליכי הרחקתו של העותר למדינה אחרת. הרשויות הלבנוניות מסרבות לקבל את העותר. כעת, על-פי האמור בסעיף 8 להודעתה המעדכנת של המשיבה, פועלת המשיבה לקידום הרחקתו של העותר למצרים. כך, מוסיף העותר להיות מוחזק מאחורי סורג ובריח במשך שנה שלמה, מעבר לעונש המקורי שהושת עליו בגין עבירות ביטחוניות.

4. בכל הכבוד, הגיע הרגע שהמשיבה תשקול את שחרורו של העותר ממעצר, לאור השתלשלות העניינים כפי שפורטה בהודעתה המעדכנת. לא נראה כי תחול בקרב התקדמות כלשהי בכל הנוגע להרחקת העותר למצרים. לכך רומזת גם המשיבה בהודעתה המעדכנת, בסעיף 8: "מטבע הדברים, הדבר כרוך במורכבות רבה וטעון בירורים ובדיקות מסוגים שונים אל מול גורמים שונים בשתי המדינות". לשון אחר, שחרור העותר ממשמורת אינו נראה באופק. קשה להאמין שהיתר הצייד המצרי, אותו צירפה המשיבה להודעתה, יהיה באפשרותו לזרז את ההליכים הנדרשים כעת.

5. הזכות לחירות הינה זכות בסיסית, בעלת מעמד חוקתי על-חוקי במשפט הישראלי. כך נקבע בחוק יסוד: כבוד האדם וחירותו, וכן בפסיקה עניפה של בית משפט נכבד זה, שלא זה המקום להרחיב בה. מכאן, שעל המשיבה לתת דעתה על כך, ולנהוג בעותר בהתאם. העותר ריצה עונש של שש שנות מאסר בפועל, זמן כליאה משמעותי לכל הדעות. מאז סיים לרצות את עונשו, מוחזק העותר במעצר במשך למעלה משנה, כאמור לעיל. סוף להחזקה זו במעצר

אינו נראה באופק. התנהלות זו של המשיבה מהווה פגיעה קשה בזכותו של העותר לחירות. על בית משפט נכבד זה לתת דעתו על כך, בבואו לבחון את המשך הטיפול בעתירה.

6. ביום 9.2.10 ביקר הח"מ את העותר במקום כלאו. העותר חתם על תצהיר, שנגבה על-ידי הח"מ, ומצורף לבקשה זו.

7. בתצהיר מתאר העותר את השתלשלות העניינים בכל הנוגע למעצרו והחזקתו במשמורת. בין היתר, העותר מביע את רצונו להיות מורחק לרצועת עזה. דא עקא, המשיבה מסרבת לאפשר הרחקתו לרצועת עזה. זאת, למרות שהעותר רשום במרשם האוכלוסין כפלסטיני, ויש לו אף בני משפחה המתגוררים ברצועת עזה.

8. עמדת המשיבה, שבשל נימוקים ביטחוניים מתנגדת להרחקת העותר לרצועת עזה, הינה תמוהה. ראשית, המשיבה נוהגת למהר ולהרחיק פלסטינים, חלקם תושבי הגדה המערבית מזה שנים ארוכות, לרצועת עזה, בלא כל היסוס. מנתונים שהועברו למוקד להגנת הפרט על-ידי משרד מתאם פעולות הממשלה בשטחים ביום 3.6.10, עולה כי מאז שנת 2004 הורחקו לרצועת עזה לא פחות מ-95 פלסטינים. המספר המדויק של אסירים ביטחוניים, שהיו תושבי הגדה המערבית לפני מעצרו, והורחקו עם תום המעצר לרצועת עזה, אינו ידוע, אך זו תופעה שאינה נדירה. מדוע מתנגדת המשיבה להרחקת העותר הנ"ל לרצועת עזה, בעוד שבמקרים אחרים אין היא מהססת כלל בהרחקת פלסטינים, חלקם אסירים ביטחוניים לשעבר, לרצועה?

9. עמדה זו הופכת לתמוהה עוד יותר, אם ניקח בחשבון שהמשיבה מנסה את כוחה בהרחקתו של העותר למצרים. מן המפורסמות היא כי אין למשיבה כל שליטה על מעבר בני אדם משטח מצרים לשטח רצועת עזה, והוא מתנהל בצורה סדירה ומתמשכת מאז שנת 2005, עת "התנתקה" מדינת ישראל מהרצועה. לאחרונה אף פתחו המצרים את מעבר רפיח למעבר בני אדם. מדוע אם כן ההתעקשות להמשיך להחזיק את העותר כלאו, כאשר ניתן בנקל לשחררו לרצועת עזה, מקום אליו יהיה באפשרותו להגיע בלאו הכי אם אכן תתאפשר הרחקתו למצרים? תשובה טובה לתהייה זו לא נמצאה בהודעה המעדכנת מטעם המשיבה. בינתיים, נמק העותר בכלא.

10. ב"כ המשיב, עו"ד ספדי, אינה מתנגדת להגשת הבקשה.

11. לאור האמור לעיל, בית המשפט הנכבד מתבקש לאפשר לעותר להגיש תגובה זו, ולקבוע את העתירה לדיון.

ירושלים, 23 ביוני 2010

דניאל שנהר, עו"ד
ב"כ העותר

(ת.ש. 63929)